— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 1 **VINTER 1992** 24. ÅRG.

KRAMBUA SLUTTER AV

Så har det altså skjedd, at vi har mistet vår nærbutikk. Like over nyttår stengte den dørene, og trenger vi en kartong melk eller en pakke smør, må vi opp til Mandal for å få det.
Det var trist, svært trist. Vi mistet noe viktig av miljøet her ute - som vi har hatt nå i 100 år. (Ja, den kunne faktisk ha feiret 100-års jubileum nå til høsten). - Her har folk kunne møtes, ikke bare for å handle, men for å treffe kjente, slå av en prat og høre nytt. Kanskje særlig for en god del år tilbake var det et yndet samlingssted for stedets fiskere, for å diskutere dagens fangst, vær og vind og verdenssituasjonen i alminnelighet. De som har en del år "på baken" husker sikkert det knøttlille rommet utforbi disken, med benker langs veggene. Her kunne tobakksrøyken ligge tykk og praten gå livlig, helt til stengetid. Men selv om utviklingen også her hadde gått sin gang, og det var blitt en moderne liten selvbetjeningsbutikk, var det likevel hyggelig å komme her og treffe kjente. Kanskje særlig på sommeren kunne en treffe mange en ellers ikke så så mye til. (Se Skj.p. nr. 1 og 2/89 om forretningens utvikling).
Krambua har betydd enormt mye for folk her ute. Ja, den var faktisk en livredder for mange, særlig i de beinharde 30-årene. Det var nok ikke mange som ikke hadde stor gjeld der da. Krambua sto som garantist. Ja, det var beint fram et under at det kunne gå - overfor grossistene i Mandal. Det måtte være menneskekjærlige folk som forsto situasjonen og ikke skulle legge sten til byrden for folk her ute. Men tidene bedret seg, folk fikk litt mere å rutte med, og kunne innfri sine forpliktelser. - Og butikken har ridd av alle stormer,

gjennom 100 år - like til i år. Men nå er det altså slutt. Eiendommen vil bli budt fram på det åpne marked, og selv om aksjehaverne har forkjøpsrett er det vel små muligheter for at de kan følge med særlig langt. På generalforsamlingen var det enstemmighet om å prøve å få kjøpt den tilbake, men det kan vise seg å bli vanskelig. Ennå er ikke alt avklart, men det vil vi komme tilbake til senere.

Nå er ikke selve handelen det problem det ville ha vært for en del år siden. De fleste har bil og kan handle når de er i byen. Dessuten har flere benyttet seg av tilbud om å få kjørt varer ut fra forretning i byen. - Men øya er absolutt blitt fattigere uten butikken. Det vil nok også sommergjestene merke. Så vi holder det ikke for usannsynlig at noe vil tvinge seg fram - på en eller annen måte.

Vi bringer her et bilde fra Nedre Farestad. Det er litt lite, men Krambua sees litt til venstre for midten.

"Fremskridt" Organ for Stjernøens Kr. U. F.

Fra Stjernøens Kristelige Ungdomsforening ble stiftet i 1903, har de gitt ut en håndskrevet avis kalt "Fremskridt". Det ble hvert år valgt 3-4 "redaktører" som skrev ned egne eller andres betraktninger, fortellinger, reiseskildringer, dikt og annet av religiøs eller annen kulturell interesse. Dette ble da', av redaktøren, lest opp på de forskjellige møter. - Vi har hatt anledning til å gå gjennom noen av disse protokoller og det må i sannhet sies at det er mye interessant stoff Mange dypsindige betraktninger over forskjellige emner. I foreningens første tid var en stor del av øyas mannlige befolkning sjøfolk. De har bidratt med mange interessante reisebeskrivelser fra de forskjellige steder på kloden. Rundt årene 1905 og 1914 var det også flere politiske innlegg, før og etter unionsoppløsningen med Sverige. De var der, og følte stemningen på pulsen, ved denne historiske begivenhet. Og i 1914 var det markeringen av 100-års jubileet for unionsoppløsningen med Danmark. Det er meget interessant å lese deres vurdering av situasjonen og de patriotiske følelser de lar komme til uttrykk.
Det er i det hele tatt mye å lese, både av åndelig og mer timelig natur. -- Redaktørene har skiftet, fra våre besteforeldre og

til s. 7

SKJERNÖYPOSTEN
- ORGAN FOR SKJERNÖYFOLK UTE OG HJEMME-

Redaktør: Sigurd Aalvik
Tlf. 043-68611
I redaksjonen: Håkon Karlsen, Georg Walvick og Norvald Jenssen.
Adr.: Skjernøy, 4500 Mandal.
Postgirokonto: 0802 5425368
Kontakt i USA:
Mrs. Elinor Kristiansen,
853 - 58 st.,
Brooklyn N.Y. 11220.
Abonnementspris pr. år kr. 35.-
USA $ 6.-

En fantastisk fin vinter er snart forbi, og det har vært sjøvær for fiskerne alle ukene i det nye året, med flere dager med blikkstille hav og ganske få dager med landligge og ikke en eneste av de store vinterstormene, når dette skrives i slutten av februar.
Så litt om fisket; Reketrålerne har fått redordstore fangster på Revet og under land. Kvoten er på vel 1000 kg. i uken, og det blir somme tider tatt i to hal i løpet av et døgn. Og helt inne på Mannefjorden er det tatt rekefangster på opp til 500 kg. etter at de har trålet i 4-5 timer, så det ser ut til at rekebestanden er på full fart oppover. Men den store bøygen er at markedet oversvømmes av reker og nå i slutten av februar har det vært billigsalg av reker i flere uker.
Fisket med garn etter sei, lyr og torsk går for fullt, uten de helt store fangstene. Må vel helst si at fisket er dårlig, men med de store garnlenkene det fiskes med i dag, blir det jo en god del med fisk i løpet av en ukes strev. Hadde fiskerne brukt slike garnmengder for 10-20 år siden, ville båtene ikke klart lasten med garn og fisk, med seg til lands. Den gang var det ikke skjeldent at en kunne få 300-400 kg. på 15-20 garn, mens en i dag må være heldige for å få samme fangsten på langt over 100 garn.
Dette var det viktigste om fisket i dag, vi møtes i slutten av mai.

Ungdomsforeningen (fra s. 4)

Valg Yngres: Steinar Greipsland og Nora Christensen ble valgt inn som nye. Fra før står Henning Jenssen og Lillian Dyrstad.
Videre var det valg på fyrere i Lillesalen, fyrere i Storesalen - Utlodningskomite - Programkomite. Ja, det skal en del folk til for at alt skal virke. Og det må vi si at det gjør.
Under eventuelt ble det pekt på vestre port og gjerde og planting av hage, som bør gjøres i året som kommer, samt stolene i Lillesalen som er fra 1963 og bør pusses og lakkes.
Videre vil vi minne om virksomheten utover våren. Først og fremst møteuken med Bjarne Christensen fra tirsdag 10. mars, og Ungdomsforeningens utlodning lørdag 28. mars. Så er det menighetsfest søndag 22. mars. Og påsken står da allerede for døren.

Vi takker hjertelig for all innkommet kontingent, og minner samtidig om at en del ennå mangler.

UNGDOMSFORENINGEN

Årsmøtet ble avholdt i lillesalen onsdag 4. des. kl. 19.00. Form. Roald Syvertsen ønsket velkommen til 21 frammøtte.
Per Løvås fra kretsen holdt andakten. Form. leste årsmeldingen som viste variert og aktiv virksomhet. Søndagsmøtene var tatt av programmet grunnet svak deltakelse. Det har vært 7 onsdagsmøter, 8 temamøter, 3 bønn-og samtalemøter og 3 bønnegrupper. Styret har vært samlet 12 ganger og da 2 ganger sammen med Ungdomsgruppa. U.G. kom med forslag til opprettelse av bønnegrupper. Disse ble, etter påmelding om våren fordelt og igangsatt høsten 1991. 21 personer deltar og er fordelt i 4 grupper.

Det har vært 4 fester. På julefesten talte Knut Svein Dale. Festen samlet mye folk.
Fastelavensfesten ble avlyst grunnet stort snøfall og svært kaldt. På krabbefesten deltok ungdomskoret SKUK første gang, etter et par års opphold grunnet mangel av dirigent. Ny dirigent er Jan Erik Tallaksen, som er vår organist.
Det har vært 2 utlodninger. Begge gav foreningen godt økonomisk resultat. - I år ble det bare en tur, fisketuren. Været var fint, mye folk, men lite fisk. Pensjonert prost Arne Stensager holdt andakten her, for 19. gang på våre fisketurer. - Vi hadde leid Vigmostadhytta for en helg i sept. men turen ble avlyst da få hadde meldt seg på..
På årsmøtet i Vennesla i Agder Indremisjon deltok 6 personer fra Skjernøy. Dessuten har styret sendt folk til ledersamling og 'Bygg Opp' samling på Agderstrand. - Det har vært 2 kosekvelder og 2 møteuker, en vår og en høst, og disse har også samlet jevnt godt med folk. Avslutningen har vært søndags ettermiddag, og i høst var barnekoret "Salto" med så storesalen var sprengfull av folk. Til hvert møte har det vært bønnemøte kl. 19.00.
Kapellet blir godt vedlikeholdt, helst ved dugnad. Veggene rundt inngangspartiet er blitt malt, samt alle vinduer mot øst er åpnet og malt på innsiden. Huskommiteen har også murt opp en kant av naturstein der bekken kommer inn på kapellets eiendom (ved inngangspartiet). Videre er flaggstangen skiftet ut, da den gamle holdt på å rotne bort. Ny aluminiumsstang ble montert like før 17. mai.

Det å samle folk ser ut til å bli mer og mer vanskelig. Hva må foreningen gjøre anderledes? har du tips så kontakt styret. Men la oss ikke bli grepet av mismot, men være glade for å være med, og frimodig ta fatt på oppgavene som ligger foran oss.
Til slutt en varm og hjertelig takk til dere alle som på forskjellig vis har hjulpet og støttet Ungdomsforeningen i dens arbeide. VEL MØTT PÅ KAPELLET I 1992.
Årsmelding for Ungdomsgruppa ble lest opp av Elin Dyrstad. Ungdomsgruppa driver godt og har de fleste unge med, både på faste samlinger og på turer.
Årsmelding fra Yngres ble lest av Kristian Anensen. På grunn av årskull har flokken det siste året vært liten, men trofast. God oppslutning på arrangementene.
Valg til U.F. Ny formann Åshild Aalvik. Nytt styremedlem Sylvia Christensen. Grunnet villige kandidater til styret ble det bare valgt ett styremedlem i stedet for to. Varamenn; Jan Øystein Dyrstad og Aslaug Karlsen. Styrets sammensetting; Form. Åshild Aa. v. form. Roald Syvertsen. Styremedl. Eilif Christensen og Sylvia Christensen. Styret i Ungdomsgruppa ble som før; Elin Dyrstad, Tom Inge Dyrstad, Bjørg Greipsland (gjenvalgt) og Sigurd Aalvik (gj.)

Til s. 3

Årsberetning for historielaget.

Et nytt år er pace, og vi skriver det Herrens år 1992.
Tiden er igjen moden for sekretæren å ta pennen fatt (Utviklingen har også innhentet historielagets sekretær, nå går det på data også hær).
Tiden har gått utrolig fort, synes det ikke er lenge siden vi avholdt årsmøte.
Aret som gikk har ikke hvert av de mest aktive, men dog noget har vi da utrettet.
Først er det styremøtene, tre i tallet har det blitt.
Tallet på medlemsmøter har derimot ikke vert mye å skryte av ,. Det det er kun registrert et. Det ble avholdt på Dyrstad gamle skole den 13. oktober.
Om antallet av medlemsmøter var lavt, var innholdet desto bedre.
Vi hadde besøk av arkeolog Leidulf Mykland fra fylkets kulturavdeling. Han holt foredrag om utviklingen i Norge gjennom tidene, fra steinalderen og frem til moderne tid.
Det tradisjonelle sommertreffet ble nok en gang gjennomført, med godt resultat. Tilstrømningen av folk var god, og salget av lodder, brus og vafler gikk som alle år strykende.
Dette arrangementet gle supplert av en fotoutstilling av "Gamle bygninger", samt gamle skolebilder.
Den tradisjonelle skoleklassen hadde også i år gjort sit inntog. Denne gangen i tre versjoner. En klasse anno 1877. en anno 1960. og en anno 1991.
Det var mange som drog på smilebåndet, spesielt var det nok mange som kjente seg igjen 1960. klassen.
Kun en ekskursjon ble gjennomført i året som gikk. Det var en tur til Milorg hytta på Sti. Dette var for dem som deltok en meget givende og interessant tur.
Som et umiddelbart resultat av historielagets initiativ, har lokale krefter att opp arbeidet for å få opp et skilt med informasjon om hytta og den aktivitet som her har foregått.

Nytt av året var ideen om å ta opp tradisjonen med julefest på skolehuset. Som vanlig var det var kjære forkvinne Rita som gikk i bresjen.
Der var ikke fritt for at vi andre var litt skeptiske til tanken, men i ettertid må mann bare innrømme henne suksessen.
Jeg har i skrivende stund ikke oversikt over hvor mange som ønsket å delta. Men det var langt flere en hva der var plass til.
Om dette vil bli en årevis foreteelse, er ennå uvisst. Men, vi kommer til å gjenta eksperimentet til julen 92.
Det var planlagt en ekskursjon til Mads mølle, men på grunn av manglende guide måtte turen kanselleres. Vi håper på det skal bli en senere anledning.

Historielaget har vert involvert i kulturlandskapet i Farestad og Rosnesskauen: I denne sammenheng var to av styret med på en ekskursjon sammen med miljøkonsulent og arkeolog. Henholdsvis fra kommunen og fylke.
Det er registrert åkrer i Rosnes skauen. Her kan man tydelig se

furene efter at det har vert en spadd åker. Neppe svært gammel.
Murene i skauen ble besøkt.Det ble tatt en avgjørelse om at det skal foretas en C. 14. test for å fastsette alderen på den bygning som har stått her.
Videre ble det befaring i Bådeviga. Her ble trappa opp til Oksla "plassert".
Likeledes ble vi gjort oppmerksomme på en steinalder boplass fra omkring 3000 F.Kr.
Navnesteinen på Skanes ble også besøkt. Arkeologen fattet stor interesse for denne. Endel av inskripsjonene er fra nyere tid.
Skal komme tilbake til siste nytt om denne under årsmøtet.
I sammenheng med kulturlandskapet har laget utarbeidet et kart over sommerfjøsene på Slyhola. Dette viser hvem var hvem der ute.

Laget har også gitt ut en bok. Det er Kaptein Christian Pedersen Dyrstad sine memoarer som nu er kommet mellom to permer.
Boken ble mulig takket være et samarbeide mellom AAge Wilhelmsen, X. ordfører Lindsett og primus motor Rita.
For dere som ennå ikke har kjøpt boken, il til nærmeste bokhandel og kjøp den : det er et glimrende stykke historie som her foreligger..
Det må ikke forbigås at "veien" til Grote Varden har fått sin løsning.
Det var kun en håndfull som stilte opp på dugnaden; Her kan vel trygt Churtchils kjente ord brukes, "Aldri har vel så få gjort så meget for så mange". Takk skal der ha!!!
Det er blitt rene "autobahn" der opp. Og besøket er for raskt stigende. En tur på Grote Varden er for rene søndagsturen å regne, i forhold til tidligere.
Til sist skal nevnes at Agder Historielag hadde sitt årlige sommer seminar på Risørbank. Temaet i år var turisme. Deltaker fra oss var igjen Rita. Et rungende Hurra for den lille dynamiske damen!!!

Så til slutt, vi har et stort problem. Nemlig hvem er medlem og hvem er støttemedlem.
Dette byr på store problelemer, da det er svært vanskelig å planlegge noe som krever innsats av medlemmene.
Det er jo ikke meningen at styret skal dra alle prosjekter, vi må også kunne trekke noen veksler på medlemmer.
For å si det enkelt, vi har c\valgt å differensiere kontingenten for 92. slik at vi på denne måten kan sjeldne mellom hva slags medlemskap det er snakksom.

Svein Ø. Berge,
Sekretær.

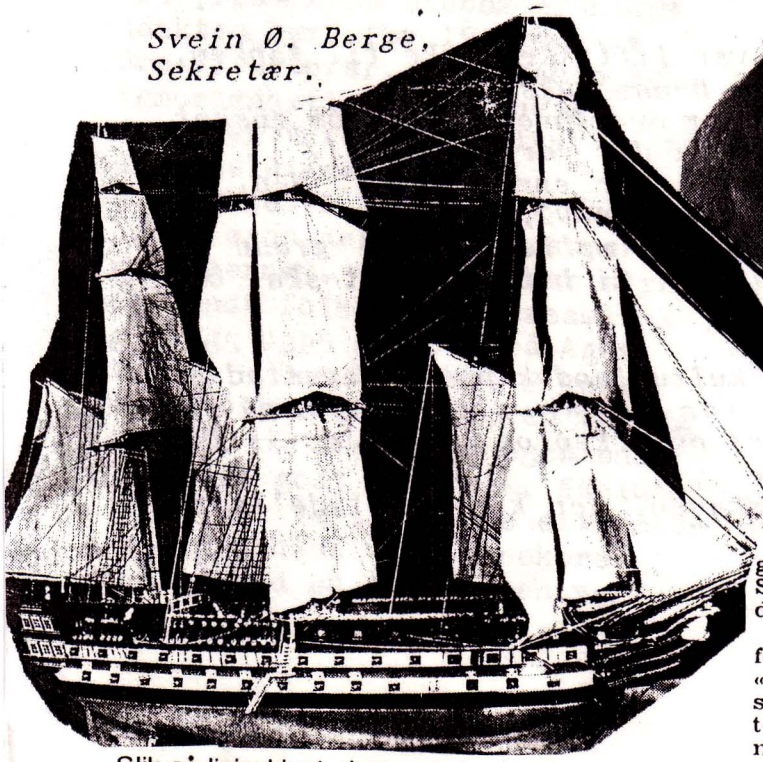

Slik så linjeskipet «Ingermanland» ut.

Agnethe Kjellin i «Ingermanland»-komitee har sydd sammen et stort kulturprogram under markeringen til høsten. Blant annet kommer 25 kosakkdansere.

150 ÅRSMARKERING TIL HØSTEN

I 150 år er historiene om det russiske linjeskipet «Ingermanland»s forlis og Mandalsfolks redningsdåd blitt fortalt. 389 mennesker omkom, mens vel 500 ble reddet da den russiske marinens stolthet gikk ned under dramatiske omstendigheter utenfor Mandal.

I alle disse årene er det i grunnen ingen i Mandal og på Sørlandet som har visst hvordan «Ingermanland» så ut.

Men her har du henne. Dette fotografiet viser en modell av «Ingermanland» som befinner seg på marinemuseet i St. Petersburg. På museet er modellen omhegnet som en skatt.

"Fremskridt" - fra s. 2

foreldre til generasjonen som ennå lever, menn og kvinner nokså likelig fordelt.
Vi vet at de startet sine samvær på gamle Dyrstad skolehus og som fortsatte på kapellet, da det ble bygd i 1913.
Dette med å skrive en foreningsavis var et unikt tiltak som engasjerte mange og lokket fram deres litterære evner. For det ser vi det har vært atskillig av. De første innlegg er snart 90 år gamle, men de bygde, og bygger fortsatt på det åndelige fundament som er like aktuelt for Ungdomsforeningen i dag.
Så vidt vi vet fortsatte de med denne avisen fram til i 50-årene.
Alle disse gamle protokoller er fremdeles oppbevart og vi mener det er en kulturskatt som det må tas godt vare på.
Vi har vurdert å ta med enkelte av disse innlegg, og det gjør vi kanskje ved anledning. ------

---

S K U D D Å R S F E S T 1 9 9 2.

Ungdomsforeningen og Ungdomsgruppa arrangerte skuddårsfest 29. febr. Det ble en kjempefin fest fra første minutt til siste.
Vi startet opp kl. 20.30. S.K.U.K. åpnet festen med sin friske sang.
Undertegnede skulle gjøre et forsøk på å ønske velkommen etterpå, men ble avbrutt av "vaktmesteren" i Øystein Glads skikkelse - til festdeltakernes store fornøyelse - til lederens blandede følelser, (visste ingenting).
Han gjorde en god jobb, det hele endte med applaus.
Maten stod da på programmet. Menyen besto av kylling, ris med tilbehør - og is, kaffe til dessert.
105 personer hadde vi dekket til, og alle var i festhumør. Sang var diktet for anledningen, av ekteparene Syrdahl og Jenssen - tale for damer og menn. Tom Inge fremførte damenes tale på en utmerket måte. Det var en god tale, som tok utgangspunkt i mannens ribben. Vi var en del av mannen, men de kunne ikke greie seg uten oss. Karin Dyrstad holdt en liten fin tale til mennene. Den var basert på fisker av flere slag. Humoristiske og bra begge to.
Etter mat og pause talte Vige for oss. Hele kvelden var tråden glede - og han tok også for seg slektens gang. - Ja, vi gledet oss virkelig i alvor og skjemt.
Vige flettet alt fint sammen ut over kvelden i viser og dikt. -
Vi hadde bystyremøte med gjennomgangstema: Det går aldri på Skjernøya. Jorunn var ordfører, godt hjulpet av Sigurd, Karin, Bjørg, Marit og Kjell Erik.
"Vaktmesteren" var selvfølgelig til stede, med sine spillopper.
Vi hadde frieri fremført av Karin Abrahamsen, Erling og Else. Alt gjort på en utmerket og humoristisk måte. Latteren og klappsalvene satt løst.
Kl. 24 var det fyrverkeri. Været var stille og fint, så det ble en fin opplevelse da Vige i tillegg spilte på fløyte i mørke natta.
Bløtkake og kaffe stod da på programmet. - Etterhvert fikk vi så servert 60 - 70 tallets moter av ungdommer, med Øystein Glad som konferansier. - Det ble fremført på en utmerket måte - til sist kom Linda og Kjell Erik inn som brudepar; med bryllupsvalsen akk. på piano av Vige.
Det var mange som hadde lagt mye arbeid i finpåkledning. Dette satte en ekstra spiss på festen.
Vi hadde premie for beste antrekk. Juryen fant ut at Sylvia var tatt rett ut av Herskap og tjenere. Steinar i fin gammel dress med hatt til. De fikk hver sin 5-ukers lottokupong. Så nå spørs det.

Jostein holdt appell til slutt for oss. Minte oss om at navnet over alle navn er Jesus - og det største.
Vi avsluttet med sangen: Som når et barn kommer hjem om kvelden.

Det ble lagt ned et stort arbeid i denne festen, men vi føler vi fikk alt igjen, da tilbakemeldingene er bare positive.

Og da er det jo moro. Vi glemmer fort alle timene som er gått med da. - Vil også på denne måten takke alle som kom og gjorde at festen ble så fin som den ble. Uten alle dere - ingen fest. Takk for at just DU kom.

Hilsen Åshild.

SMÅNYTT FRA ØYA

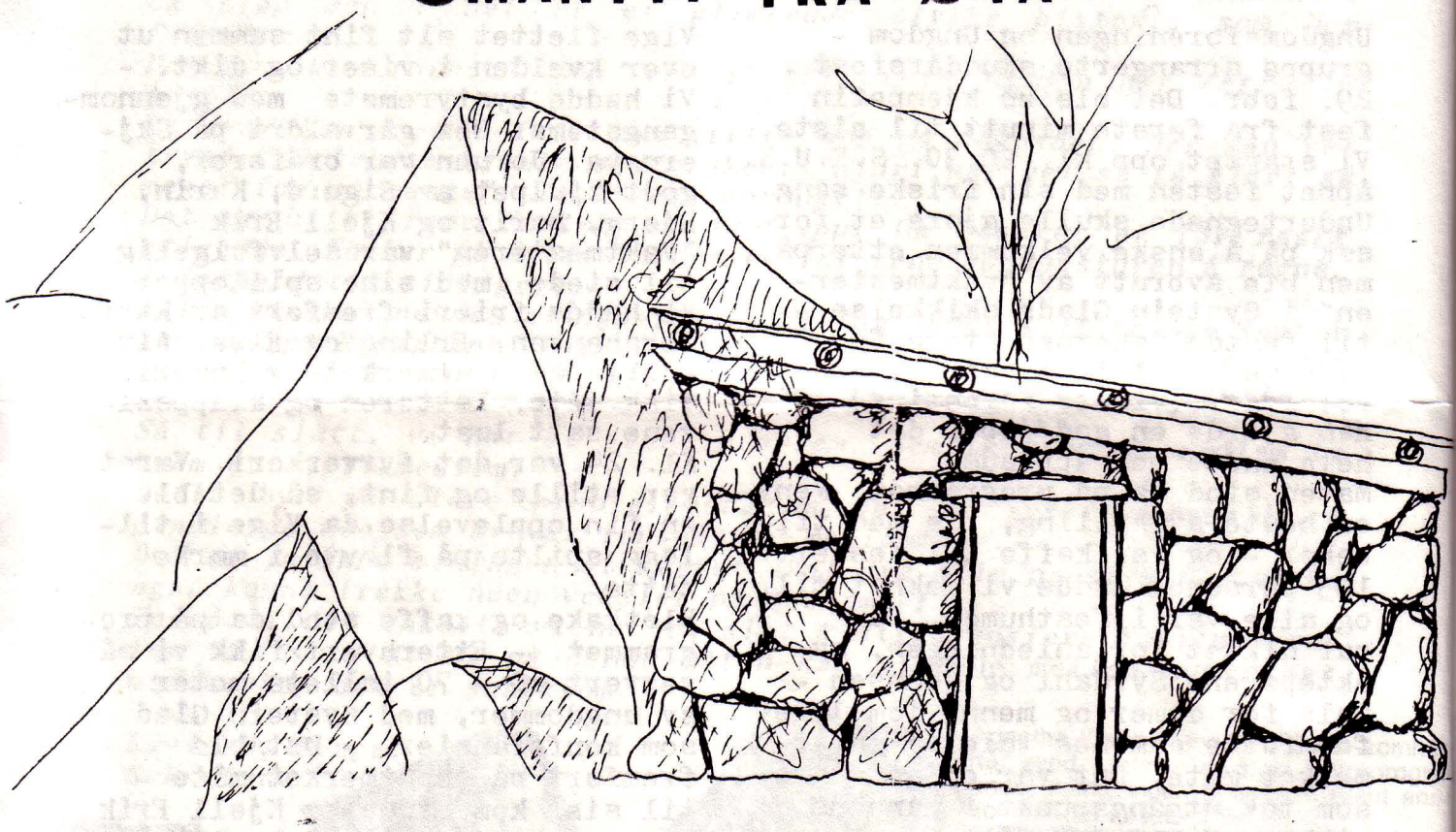

Som vi har nevnt tidligere, har kommunen v/kulturstyret drevet og rustet opp på friarealene, med stier, bygd toaletter, skilting osv. Nå har de også bygd opp den gamle sjøbua i Bådeviga. Paul Kristiansen, som husker bua som den stod, har fungert som byggeleder. Den er også blitt ganske fin, med benker inni til å sitte på og grue til å koke kaffe. Vi bringer her ovenfor en skisse av sjøbua, slik den ser ut ferdigbygd. -------

Også en av sommerflorene i Rosnesskauen er bygd opp. Det er den som tilhørte Selmer Knutsen (nå kommunen) og er den som ligger nærmest Slyhåla. ------

Vi er bedt om å rette en takk til alle som var med og hjalp til med kakeutlodningen til Indremisjonen nå i februar. Det var 16 kaker som ble loddet ut og resultatet ble hele 4470 kr. ----

Det ser ut som elgstammen holder seg. Folk er litt bekymret om de skal ta knekken på ungskogen her ute. Derfor har noen grunneiere søkt om jakt og har fått tillatelse til å felle to stykker til høsten. Ellers holder beveren eller beverne stand i Kjødna, og den går lenger og lenger inn på land for å finne trær å gnage ned. Det ser ut som det er raunetrærne som går først. -----

Så har vi sauene da, som også går ute hele vinteren. Det virker som det er lite mat for dem. Jordene er no visne nå, men derimot står plener, eføy og tulipaner grønne. Sauene er helt desperate for å komme innforbi inngjerdingene. De legger gjerdet flatt, piner seg inn over alt og er umulige å holde ute Ja, de til og med løfter portene av hengslene for å komme inn. For noen er sauehold en grei hobby, for andre er det en stor plage. Folk flest mener noe bør gjøres slik at saueholdet ble greit for alle parter. En trøst er det at alle påskeliljer får stå i fred, så vi får satse mer på dem, men blåveisplantene forsvinner. ----

Kjerrevei ødelagt av anleggsmaskiner

Anleggsmaskiner har påført den gamle kjerreveien mellom Dyrstad og Skjernøysund store skader. Ifølge Evert Knutsen, som tar forholdet opp i et brev til Mandal kommune, er «altfor tunge og aldeles ikke passende» anleggsmaskiner brukt i forbindelse med hyttebygging.

Cirka 300 meter fra bebyggelsen i Skjernøysund er den gamle dreneringen under veien totalt ødelagt. Hver gang det regner, flommer vannet utover jordet - og mellom regnskyllene står vannet og råtner i bekken. Dette er meget sjenerende og irriterende, understreker Knutsen. Han ber miljøvernlederen i Mandal om å ta affære i saken, ettersom veien er av stor kulturverdi og har stor bruks- og rekreasjonsverdi for mange mennesker.

Sakset fra "Lindesnes"

De driver og inspiserer Skjernøybrua for å se om salt har trukket gjennom betongen og inn til armeringen og om det trenges en reparasjon. Den har vært stengt i perioder på vel 1/2 time for at de skal kunne få utført dette arbeidet. --------

Vi ønsker Arnt Otto og Lillian T. Ånensen velkommen til øya. Han er jo gammel Dyrstad-gutt, mens hun kommer fra Holum. De har flyttet inn i nytt hus i Heslebakken, helt på toppen på vei mot Dyrstad skolehus. -------

Den 26/1 var det barnedåp på kapellet. Foreldre Halfdan og Reidun Jentoft. Hun er født Berge og selv om de ikke bor her synes vi det er fint at de vil ha barnedåp på hennes hjemsted. Barnets navn; Elisabeth. ------

Vi har hatt en liten "folketelling" her på øya og har funnet at det bor ca. 295 pers. her ute +/- 1-2 %. Det er alltid enkelte som er litt tvilsomme. Det er fremdeles N. Farestad som er størst, med ca. 77 pers. mens Dyrstad kommer hakk-i-hel med bare 4-5 mindre. --

Nå er det stille på Farestad. Butikken er, som vi ser, nedlagt og redningsskøyta er flyttet til byen og ligger nå ved den gamle Fiskebrygga. Telefonen til Krambua er kuttet. Det å ha redningsskøyta ved Krambubrygga har lange tradisjoner. Før lå skøytene der bare om vinteren, men de senere år har den ligget der hele året. Det har vært mange slag - fra de mest enkle treskøyter til de mest moderne kryssere. Å få redningsskøyta lagt til Mandal har det vært kjempet for lenge, det er også forståelig for det mannskapet som er bosatt langt fra Mandal. Den første redningsstasjonen på Skjernøy var Bergekilen. De første skøytene lå der en del år, bl.a. har R/S "Colin Archer" ligget stasjonert der. Da var det mest seilskøyter. Den første

skøyten som ble bygd med innstallert motor var R/s "Andreas Aarø".

In memoriam

Ellen Herstad døde plutselig den 6. mars, 71 år gammel. Vi minnes Ellen for hennes utrettelige iver i å stelle med planter og blomster, både hjemme hos seg selv og ved kapellet. Særlig må da nevnes alle de årene hun pyntet så usigelig vakkert inne på kapellet til 17. mai, og også i andre anledninger. Hun vil bli savnet her. Hun var aktiv helt til siste dagen. Vi lyser fred over hennes minne.------

---

Så minner vi om Ungdomsforeningens årlige utlodning, til inntekt for kapellet, som blir lørdag 28. mars kl. 17.00. Komiteen er takknemmelig om noen hadde en gave å gi. Ta med venner og kom og treff kjente og få en hyggelig prat over en god kopp kaffe. Mange fine gevinster. Vel møtt.----------

Boka "Fra dekksgutt til Skipper" basert på opptegnelser og artikler av Christian P. Dyrstad, som Historielaget har stått for utgivelsen av, ser ut til å ha blitt en suksess. Den er da også meget interessant og det må medgies at han hadde en enestående fortellerevne. ---------

Fiskerne på Skjernøy har fått nye konkurenter, nemlig tyske turister, som bor på Tregde Marina. De leier båter og driver sportsfiske hver dag, så sant det er vær. Der er ganske mange av dem også og hyttene på Tregde Marina er fulltegnet ut hele sommeren.--------

Er det den såkalte drivhuseffekten, eller er vi inne i en syklus med ekstra mildt vær, som forårsaker disse milde vintre? Ja vi vare spør. Når en ser bort fra den lille vinterperioden vi hadde i febr. i fjor, blir dette den 5. ekstra milde vinteren på rad. Og denne vinteren har nå vært helt eksepsjonell. Riktignok fikk vi et lite snøfall midt i febr. så pass at barna fikk prøvd akebrettene. Men det varte bare så sørgelig få dager. Det er litt synd for de som gjerne vil prøve både ski og skøyter. - Men vær og temperatur har alltid gått i bølgegang og vi skal bare tilbake til vinteren 86-87 for å finne både snø og havis. Så vintrene kommer nok igjen, vær sikker! Men et herlig vær har vi hatt i vinter. Mens det lenger vest og nord i landet har vært storm og orkan i hurtig rekkefølge, har vi bare ligget i utkanten. Det eneste vi kan kalle vinterstorm hadde vi 1. nyttårsdag, med vind oppe i storm styrke og veldig høyvanne. Det var det samme uværet som gav en veritabel orkan oppe på Møre-kysten, med vindstyrke fullt på høyde med de verste tropiske orkaner. - Men her har vi altså hatt en fantastisk vinter. Rene drømmeværet i store deler av jan. og febr. Stille og klart - og svært mildt.
Apropos det med høyvanne, så er nok det noe vi må regne med i årene som kommer. Da vi gikk på folkeskolen lærte vi at landet hevet seg ca. 1 m.m. i året. Det motsatte er nok tilfelle nå - med avsmelting av alle isbreer p.g.a. mildere klima. Så vårt råd er; Den som bygger, bygg høyt! Minst 1/2 m. over høyeste registrerte høyvanne. -
Men la oss fryde oss over mildværet , og snøklokker og "gåsunger" midt på vinteren.
Vi er nå snart midt i mars og kan jo vente mer vårlig vær. Men vi vet aldri.
Så slutter vi av for denne gang og ønsker vel møtt igjen straks over 17. mai.------

---

Ellen Herstad til minne.

Nu er du ikke lenger blandt oss. Vi har så vanskelig for å forstå og godta det. Barna har mistet sin gode, omsorgsfulle mor, vi en trofast og ærlig venn, øya har mistet et menneske som alltid var villig til å stille opp når ting skulle gjøres. Når du hadde tatt ansvaret for en oppgave, så viste vi alltid den ble utført perfekt.
Hvor mange år har du ikke pyntet så vakkert I7. mai, når vi kom inn på kapellet var det som våren slo oss i møte.
Lang tid før I7. mai hadde du tatt inn blomster og greiner og fått dem til å folde seg ut grunnlovsdagen. Forand alteret, på orgelet og rundt om i store og lille salen var nyutsprunget løv og blomster plassert og dekorert så vakkert.
Ved minnestøtten og rundt kapellet hadde du sett efter at alt var raget og velstelt. På broen over Skjernøysund glemte du heller ikke å sette opp flagg og grønt løv hver I7. mai.
Hvor mange brudepar har ikke deg å takke for en vakker ramme om sitt brulup. Du var så flink i all slags håndarbeide, og strikketøyet fulgte deg som skyggen, ikke en ledig stund satte du med hendene i fanget, mange foreninger fikk gleden av dine flittige hender.
Slektsgransking var en av dine store hobbyer, og mange familier fikk gjennom deg vite hvor deres slekt var runden. Du elsket å stelle og grave i hagen, og alt som kunne bli til ny jord tok du vare på, En fin hage med med mange forskjellige blomster og busker hadde du, du var heller ikke redd for å dele ut til oss andre. Når der var snakk om klær og gamle ting, klær til revyer eller maskerade og ting som skulle stilles ut gjennom husfliden, så var den rette å hendvende seg til Ellen.

Ellen var ikke redd for å dele ut og finne alt fram fra sine gjemmer, rette på ting , stryke og vaske, alt skulle leveres ogntelig fra Ellens hånd. Vi har så mye å takke deg for, vi fikk så altfor lite takket deg mens du levde.
Men i kapellet i Mandal med alle kranser og blomster og mennesker som fylte benkeradene vet vi du hadde mange, mange gode venner som på den måten ville takke deg og vise deg den siste ære.
Vi lyser fred over ditt minne, kjære Ellen.
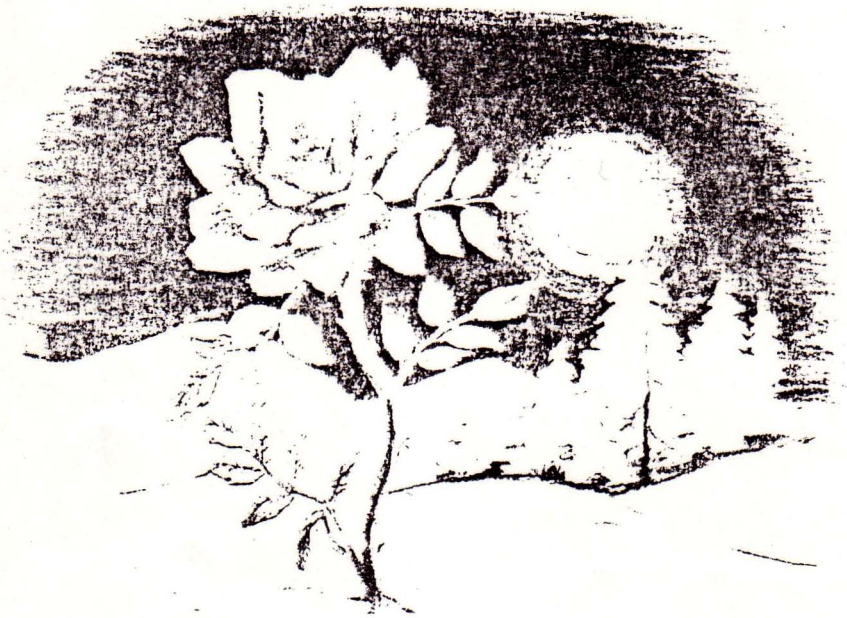
Venner.